

Ústav Dálného východu

Posudek oponenta bakalářské práce

Jméno a příjmení: Petra Kováčsová
Studijní obor: Japonská studia
Název práce: **Koletívna pamäť a vyrovnávanie sa s národnou minulosťou v súčasnom Japonsku**
Vedoucí práce: doc. ing. Jan Sýkora, Ph.D.

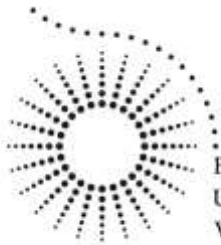
		Bodové hodnocení
Hloubka přístupu k tématu, schopnost stanovit a naplnit cíle práce	(7 b)	4
Logická stavba práce	(6 b)	5
Práce s literaturou včetně citací	(5 b)	4
Stylistická úroveň	(4 b)	2
Úprava práce (text, tabulky, obrazová příloha)	(3 b)	3
CELKEM		18

Hodnocení: výborně: 21-25 b., velmi dobře: 16-20 b., dobře: 11-15 b.

Celkové hodnocení: Práci hodnotím jako **velmi dobrou** a **doporučuji** k obhajobě.

Do diskuse:

- Na přelomu s 11 a 12 autorka popisuje – značně nepřesně – proces zkreslování kolektivní paměti („Z obyčejného člověka se stává mýtus.“), zmiňuje „stereotyp doby“ jako jakýsi konečný stav onoho zkreslování, aby na s 12 konstatovala, že „je potřebné se soustředit na neintencionální a osobně neovlivněnou část osobní či kolektivní paměti, ale přítomnost faktů a skutečných událostí při fikci a představách je nepopiratelná.“
  - 1) koho se týká onen neosobní obrat „je potřebné“?
  - 2) „nepopiratelnost skutečných událostí při fikci“ považuji za nesmysl.
- Proč autorka pouze jednou a pouze zmíní otázku cenzurování učebnic, otázku výchovy ve školách, která nepochybně spoluvytváří kolektivní paměť?
- Na s. 17 se bez bližšího vysvětlení objevuje pojem „progresivisti.“ Prosím o bližší vysvětlení, zařazení.
- Na s. 18 postrádám uvedení příkladu „ortodoxní interpretace“ japonské reflexe (podle Seatona).
- S. 23 autorka považuje místní zastupitelstvo n. vládu za „sponzory“ či „mecenáše“ muzeí... Ti pak promítají svoje ideologické přesvědčení do oné sponzorské podpory. Těmto obsahům pojmů nerozumím.
- Překvapující způsob vyvození závěru na přelomu s 29 a 30 (Není pravda, že by si Japonci nebyli vědomí prohřešku..., viaceré inštituce a média jim ho pripomínajú).
- Mnohde chybí hlubší komentář, analýza k popisovaným skutečnostem, např. s 27 opakované návštěvy Koizumiho vJasukuni, či rozhovor mezi obětmi atomového bombardování a vědcem Agnewem (TBS).

Ústav Dálného východu

- S 34 nejasná analogie o politice omluv mezi středověkem a Japonskem 20. stol. (KDO kam zařazuje jap. válečné zločiny?)

Datum: 28. 8. 2013

Podpis oponenta

Poznámky k hodnocení:

Schopnost stanovit téma a naplnit je:

- Práce se staví jako polemika vůči stereotypizujícímu názoru „velké části“ anglicky psané literatury ohledně „ortodoxní interpretace“ vztahu Japonců k vlastní minulosti, ovšem onen stereotypizující názor není dostatečně vykreslen (jedná se o přehlížení, popírání, neznalost? atd.)
- V Závěru však autorka argumentuje „možností“ návštěv památníku, muzeí atd., což nepředstavuje žádný aktivní způsob komemorace, pouze „možnost.“
- nesrozumitelná věta v 1. odst. Úvodu
- autorka nerozlišuje jednotlivé roviny v pohledu na minulost – ofic. státní interpretace (ve vzdělání, přístup k muzeím apod.), odbornou, politickou, populárně-naučnou, (s 6)
- „V dnešní době globalizace jsou dobré sousedské vztahy hodné zlata“ – bez kontextu, co tím autorka myslí? Přibývá přece mechanismů kontroly sousedských vztahů...
- přenechat minulost učebnicím dějin a muzeím – kolektivní paměť se přece TAKÉ vytváří v rodinách !!!
- Jak mají být všechny strany na jedné lodi? Na jaké??

Práce s literaturou:

- příliš časté používání ibid. – závislost na jednom zdroji (Seaton)
- někde zbytečně časté dílčí jednotlivé odkazy n. odkazy na pojmy všeobecné znalosti (kami, heiwa)

Stylistická úroveň:

- přechod mezi s 11 a 12 obsahově nesoudržný
- Historie se neobejde bez pramenů, které verifikují fakty z minulosti (s 12) – není účelem pramene „verifikovat“ fakty (většinou totiž složité), ty si musí historik najít a zkonstruovat..
- „Nikdy se nikdo nevyčleňuje jako jedinec.“ (s17) – nepřijatelné kategorické tvrzení
- „Národ jako celek po válce vygeneroval oficiální verzi válečné paměti.“ – ofic. verzi přece z podstaty nemůže vygenerovat národ jako celek, pouze jeho reprezentace... Navíc i mnozí Japonci vinili císaře ze změřených životů – jejich hlas rozhodně do ofic. paměti nebyl přijat...

Text, úprava:

- odstavce